

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/60/2025
Identifikačné číslo spisu:	8122201678
Dátum vydania rozhodnutia:	24.06.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Nora Halmová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:8122201678.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkýň 1/ Q. O., narodenej XX. B. XXXX, O., U. Č.. XX, 2/ M.. M. C.N., narodenej XX. B. XXXX, O., Š. Č.. XX, obe zastúpené advokátskou kanceláriou V4 JURISTIC group, s. r. o., Bratislava, Furdekova 16, IČO: 50 192 205, proti žalovaným 1/ A. M., narodenom X. B. XXXX, C. Č.. XXX, 2/ E.U. C.U., narodenom X. Q. XXXX, Q. Č.. XX, obaja právne zastúpení advokátom Mgr. Karolom Ševcom, Prešov, Hlavná 29, 3/ M.P. A., narodenej XX. Q. XXXX, Q. Č.. XX, 4/ Q. U., narodenom XX. Q. XXXX, C. Č.. XX, 5/ M. E., R. Č.. XXX, 6/ Q. Q., C. Č.. XXX, 9/ B. C., narodenom XX. B. XXXX, Q. Č.. XX, 11/ T.. M. Q., narodenej X. Y. XXXX, Q. Č.. X, 12/ C. A.Z., narodenej XX. G. XXXX, Q. Č.. XXX, 13/ Y. C., narodenom XX. M. XXXX, J. Č.. XX, 14/ A. C., narodenom XX. M. XXXX, J. Č.. XX, 15/ B. B., narodenej XX. Q. XXXX, K. Č.. XX, 16/ M. I., narodenej XX. G. XXXX, Q. Č.. XXX, 17/ Q. C., narodenom X. M. XXXX, Q. XXX, zomretom XX. M. XXXX, 18/ Q. M., narodenej XX. B. XXXX, O., L. XX, o neplatnosť kúpnych zmlúv, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 20C/11/2022 o dovolaní žalobkýň proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 14. augusta 2024 sp. zn. 13Co/4/2024, takto

rozhodol:

I. V dovolacom konaní pokračuje na strane žalovaného 17/ s dedičmi pôvodného žalovaného 17/, G.. Q. C., narodený X. M. XXXX, ktorý zomrel XX. M. XXXX a naposledy býval v Q. XXX a to s:

- 1/ M. C., narodenou X. B. XXXX, Q. XXX
- 2/ M. C., narodeným X. U. XXXX, Q. XXX
- 3/ A. A., narodenou XX. A. XXXX, Q. XXX
- 4/ M. P., narodenou X. A. XXXX, Q. XXX
- 5/ B.U. C., narodenou XX. M. XXXX, Q. XXX

II. Dovolanie odmieta.

III. Žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov dovolacieho konania priznáva.

IV. Žalovaným 3/ až 6/, 9/, 11/ až 18/ nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“), rozsudkom zo 14. júla 2023 č. k. 20C/11/2022-119 návrh na prerušenie konania zamietol (I.), zamietol žalobu (II.), žalobkyne 1/ a 2/ boli povinné spoločne a nerozdielne nahradiť žalovaným 1/ a 2/ trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške bolo rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (III.) a žalovaným 3/ až 6/ a 11/ až 18/ nárok na náhradu trov konania nepriznal (IV.). Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 137 písm. c), § 129 ods. 1 až 4, § 132 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 140, § 40a zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) a vecne tým, že dôvodom pre zamietnutie žaloby bolo to, že v konaní o určenie neplatnosti zmluvy v prípade, ak sa konania nezúčastnia všetci účastníci zmluvy, nemôže byť návrhu vyhovieť pre nedostatok vecnej legitímácie. Žalobkyne sa primárne domáhali určenia neplatnosti kúpnych zmlúv v časti parcely č. XXX/X - orná pôda, ktorej vlastníkom bol podľa výpisu z LV č. XXXX žalovaný 1/. Žalobkyne teda neboli spoluvlastníkmi podielov na predmetnej nehnuteľnosti v čase uzavretia kúpnej zmluvy, preto nemali oprávnenie domáhať sa určenia relatívnej neplatnosti zmluvy o prevode podielu. Nedostatok ich aktívnej vecnej legitímácie bol dôvodom pre zamietnutie žaloby. Rovnako tak dôvodom pre zamietnutie žaloby bola skutočnosť, že nie všetci účastníci zmluvy boli stranami v konaní. Súd v predmetnej veci zastavil konanie voči žalovaným 7/, 8/ a 10/ z dôvodu, že títo zomreli pred začatím konania, no nedošlo k návrhu, aby stranou konania boli ich právni nástupcovia, čím sa konania nezúčastnili všetci účastníci zmluvy. Pri kúpnej zmluve, ktorej vklad bol povolený 13. februára 2019 neboli stranou konania právni nástupcovia B. B., M. W. a T. A. a pri kúpnej zmluve s vkladom z 12. júna 2019 právni nástupcovia T. A.. Pre nedostatok vecnej legitímácie preto súd žalobu zamietol. Rovnako nebol preukázaný naliehavý právny záujem na určovacej žalobe, nakoľko vyhodením žaloby by sa žiadnym spôsobom nezmenilo postavenie žalobkyne, ktorá by sa nestala spoluvlastníčkou nehnuteľnosti a došlo by iba k opätovnému zápisu pôvodných spoluvlastníkov na LV, nie žalobkyní. Takáto žaloba neslúži potrebám praktického života. Ani alternatívne nahradenie prejavu vôle žalovaného 1/ uzavrieť kúpnu zmluvu k parcele č. XXX/X nebolo dôvodné, nakoľko iba spoluvlastník, ktorý bol oprávnený z predkupného práva, mal pri porušení tohto práva, právo domáhať sa voči nadobúdateľovi, aby mu na nadobudnutý spoluvlastnícky podiel ponúkol na kúpu za rovnakých podmienok. Žalobkyne však nie sú a ani v čase podania žaloby neboli spoluvlastníkmi nehnuteľností. Pokiaľ sa žalobkyne rozhodli žalobou žiadať nárok podľa § 40a Občianskeho zákonníka podaním určovacej žaloby o neplatnosť časti právneho úkonu, bolo potom vylúčené, aby si uplatňovali všeobecný nárok podľa § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie rovnako zamietol návrh na prerušenie konania do doby rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní, nakoľko tento návrh nebol riadne odôvodnený a nebolo preukázané akým spôsobom by rozhodnutie v trestnom konaní malo mať význam pre meritum veci. Rovnako tak súd prvej inštancie nepovažoval za dôvodnú námietku žalovaného, že im nebolo doručené vyjadrenie žalovaného 1/, nakoľko toto bolo preukázané z doručenky. Ďalšie dôkazy súd prvej inštancie nevykonával, keďže dôvodom pre zamietnutie žaloby bola absencia aktívnej vecnej legitímácie, kedy bolo vylúčené, aby sa súd zaoberal vecou samou. O trovách konania súd rozhodol podľa zásady úspechu a priznal úspešným žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania. Žalovaným, ktorí si nárok neuplatnili a ani zo spisu im nevyplývali trovy konania, tieto nepriznal.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) na odvolanie žalobkyní rozsudkom zo 14. augusta 2024 sp. zn. 13Co/4/2024 zamietol návrh žalobkyní 1/ a 2/ na prerušenie konania (I.), potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie (II.), žalovaní 1/ a 2/ mali nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyniam 1/ a 2/ v rozsahu 100 % (III.) a žalovaným 3/ až 6/, 9/, 11/ až 18/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (IV.). Po oboznámení sa s odôvodnením napadnutého rozsudku odvolací súd zhodnotil, že súd prvej inštancie presvedčivo a logicky odpovedal na každý argument vznesený v spore a toto odôvodnenie spĺňalo kritéria vyžadované vyššími súdnymi autoritami pre zrozumiteľnosť a presvedčivosť súdneho rozhodnutia. Rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo konzistentné a jednoznačnými argumentmi podporil záver, ku ktorému dospel. Premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, na základe ktorých k týmto dospel, boli pre nielen právnickú, ale aj laickú verejnosť prijateľné a racionálne; zároveň aj spravodlivé a presvedčivé. Právne závery boli v súlade s vykonanými skutkovými zisteniami a celkovo bolo možné konštatovať, že napadnuté rozhodnutie, pokiaľ sa týkalo rozsahu jeho odôvodnenia bolo v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ale aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový

stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkázal (§ 387 ods. 2 CSP). Odvolateľky uviedli ako dôvod odvolania aj § 365 ods.1 písm. a) CSP, pričom nijako nešpecifikovali, aké procesné podmienky neboli splnené. Odvolací súd po preskúmaní spisu nezistil nesplnenie akejkolvek procesnej podmienky. Vo veci konal príslušný súd v rámci svojej právomoci, pričom nebola zistená prekážka právoplatne skončenej veci či iného začatého konania. Rovnako tak strany sporu mali procesnú subjektivitu i procesnú spôsobilosť, pričom konanie začalo na základe žaloby, ktorá spĺňala náležitosti podľa procesných predpisov. K namietanému porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods.1 písm. b) CSP) odvolací súd uviedol, že dôvodnosť tejto námietky nebola zo spisu zistená. Odvolateľky namietli postup súdu týkajúci sa nedoručenia vyjadrenia žalovaného 1/ k žalobe. Táto odvolacia námietka nebola dôvodná. Z doručenky (č. l. 47 spisu) vyplývalo, že adresátovi M.. B. O. úradnou zásielkou bolo listinne doručené 4. októbra 2022 okrem iného vyjadrenie z č. l. 43, teda vyjadrenie žalovaného 1/. Aj v prípade, že by nedošlo k doručeniu tejto písomnosti nešlo by o porušenie práv strany sporu v takej intenzite, ktorá by mohla byť označená ako porušenie práva na spravodlivý proces, nakoľko súd žalobu zamietol z dôvodu skutočností, ktoré bol povinný skúmať z úradnej moci bez ohľadu na prípadné vznesené námietky stranami sporu. Dôvod odvolania aj v zmysle ustanovenia § 365 ods.1 písm. c) CSP, teda rozhodovanie vylúčeným sudcom, odvolateľ nešpecifikoval a ani odvolací súd po preskúmaní spisu nezistil túto vadu. Vec bola zákonnému sudcovi riadne pridelená v súlade s rozvrhom práce za použitia zásady náhodného výberu pomocou technických a programových prostriedkov. Rovnako tak sudca, ktorý vec rozhodol nebol z prejednávania a rozhodovania vo veci vylúčený. Vo vzťahu k všeobecne vznesenej námietke zaujatosti sudcov odvolacieho súdu z dôvodu, že žalobkyne namietali správnosť rozhodnutia iného senátu odvolacieho súdu odvolací súd uviedol, že sudcovia boli vylúčení z prejednávania a rozhodovania sporu z dôvodu ich pomeru k stranám či zástupcom, ak možno mať pochybnosti o ich zaujatosti. Dôvodmi na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti spočívajúce v jeho procesnom postupe a v jeho rozhodovacej činnosti. Odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 3 CSP z dôvodu, že všeobecná námietka sudcov Krajského súdu v Prešove sa týkala okolností procesného postupu sudcov tohto súdu v inom konaní na túto námietku neprihliadol a ani vec nepredkladal nadriadenému súdu. Namietané pochybenie podľa § 365 ods.1 písm. e) CSP nebolo v odvolaní konkretizované tým, aké dôkazy súd nevykonával. Túto odvolaciu námietku preto odvolací súd považoval za nedôvodnú. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP odvolací súd, po oboznámení sa so spisovým materiálom, dospel k záveru, že všetky skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil boli správne a mali oporu vo vykonanom dokazovaní a v konaní súdu prvej inštancie nebol zistený žiaden z dôvodov preukazujúci nesprávne zistenie skutkového stavu. K námietke o nesprávnom právnom posúdení § 365 ods.1 písm. h) CSP odvolací súd poznamenal, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Táto odvolacia námietka nebola naplnená. Odvolací súd sa stotožnil s právnym hodnotením veci súdom prvej inštancie, pričom samotná absencia úplného okruhu všetkých subjektov právneho vzťahu bola dôvodom pre zamietnutie žaloby. V prejednávanej veci nebola splnená podmienka účasti všetkých subjektov, ktorí boli subjektami napádané jeho právneho vzťahu. V takomto prípade bolo nutné žalobu zamietnuť. Z povahy veci bolo z hľadiska vecnej legitímácie nevyhnutné, aby v spore vystupovali všetci účastníci dotknutého právneho úkonu. V opačnom prípade by došlo o rozhodovanie práv subjektov, ktorí by sa nezúčastnili súdneho sporu, čo nie je prípustné. Správne vyhodnotil súd prvej inštancie situáciu, kedy došlo k zastaveniu konania vo vzťahu k žalovaným označeným v žalobe, ktorí zomreli ešte pred začatím konania. Správnosť tohto postupu vyplýva aj z rozhodnutia odvolacieho súdu z 13. apríla 2023 na č. l. 95- 97. V danom prípade nebol možný postup podľa § 63 ods. 2 CSP, nakoľko takýto postup je možný len v prípade, že strana zomrie počas konania. V predmetnej veci boli ako strany sporu označené subjekty, ktoré v čase podania návrhu už neboli žijúci. Z uvedeného dôvodu bol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdený, pričom nebolo nutné sa vyjadrovať k ďalším odvolacím námietkam žalobkyne, nakoľko táto skutočnosť ohľadom absencie úplného okruhu strán sporu vylučovala ďalšie možnosti konania v tejto veci. Rovnako tak odvolací súd zamietol návrh na prerušenie odvolacieho konania do rozhodnutia o náhrade škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu v Prešove pod sp. zn. 14C/25/2019. Ako vyplývalo z podaní žalobkyní toto konanie bolo právoplatne skončené a následne od neho žalobkyne

odvíjali nároky, čo však nespĺňalo podmienky podľa § 164 CSP pre prerušenie konania. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešným žalovaným 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešným žalobkyniam 1/ a 2/ v rozsahu 100 %.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali žalobkyne (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie podľa § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) CSP a namietali bod 6. rozhodnutia odvolacieho súdu a ďalej uviedli, že vzhľadom k tomu, že súdy vychádzali z aktuálneho výpisu z LV. Tento výpis LV nebol správny, nakoľko v konaní pred Okresným súdom Prešov so sp. zn. 14C/25/2019 došlo k zrušeniu podielového spoluvlastníctva na predmetnej nehnuteľnosti, a to bez toho, aby sa súd zaoberal námietkou vznesenou v konaní o relatívnej neplatnosti predmetných kúpnych zmlúv. Dokonca o vznesení námietok ešte počas zápisu LV svedčili tak listinné dôkazy, priznanie žalovaného 1/ a žalovanej 11/, ako i oznámenie z Okresného úradu, odbor kataster nehnuteľností o vznesenej námietke. Dôkazy boli súdom nižšej inštancie predložené, no súd aj napriek uvedenému tvrdil, že žalobkyne neboli podielovými spoluvlastníkmi v čase uzavretia kúpnej zmluvy. Takýto právny názor odvolacieho súdu považovali za nesprávny právny a skutkový záver, vykazoval znaky porušenia práva žalobkýň na spravodlivý proces, ako i nesprávne posúdenie veci. Postupom odvolacieho súdu bolo znemožnené uplatňovať žalobkyniam svoje procesné práva, teda im bolo odňaté právo konať pred súdom. Dovolateľky tiež namietali bod 24. a 25. rozhodnutia odvolacieho súdu a uviedli, že konštatovania v daných bodoch boli nesprávne. O nedoručení vyjadrenia svedčalo aj uznesenie Okresného súdu Prešov z 29. septembra 2022 so sp. zn. 20C/11/2022, ktorým súd vyzval žalobkyne, aby sa vyjadrili iba k vyjadreniu žalovaného, doručeného súdu 12. mája 2022. Jednalo sa o vyjadrenie žalovanej 15/, a teda vyjadrenie B. B.. Ak by súd doručil vyjadrenie žalovaného 1/, bol by to uviedol v uznesení z 29. septembra 2022 so sp. zn. 20C/11/2022, čo sa nestalo. Žalobcovia sa nemohli vyjadriť k vyjadreniu žalovaného 1/ k žalobe, a to najmä k jeho návrhu na vykonanie, skutkových a právnych tvrdení a označení dôkazov, práve týmto pochybením konajúceho súdu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Nedoručením vyjadrenia a návrhov na vykonanie dôkazov žalovaného 1/ nepochybne došlo k porušeniu práva žalobkýň na spravodlivé konanie, a k porušeniu práva konať pred súdom, a teda i k porušeniu práva na prístup k súdu. Vzhľadom k nedoručeniu vyjadrenia žalovaného 1/, dovolateľky poukázali na rozsudok EŠLP, podľa ktorého bolo hrubým porušením základného princípu rovnosti v prípade nedoručovania podaní strán v konaní. Na základe uvedeného konania došlo k porušeniu zásady rovnosti zbraní a porušeniu práv žalobkýň 1/ a 2/ na spravodlivé konanie. Poukázali na rozhodnutie najvyššieho súdu SR so sp. zn. 2Cdo/209/2014 a uviedli, že vyjadrenie žalovaného 1/, a teda to, ktoré nebolo do dnešného dňa doručené žalobcom, nebolo skúmané ani z toho hľadiska či a vôbec doručené súdu v rámci lehoty sudcovskej koncentrácie konania. Taktiež považovali za zmätočné, že prvostupňový súd spolu s napádaným rozsudkom doručil zápisnicu o pojednávaní z iného konania. Vzhľadom k pochybeniu súdu aj pri zasielaní Zápisnice o pojednávaní zo 14. júla 2023 sp. zn. 20C/11/2023, bola doručená až 9. septembra 2023 považovali uvedené nedostatky za naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Namietali bod 34. rozhodnutia odvolacieho súdu a uviedli, že aj napriek námietkam relatívnej neplatnosti, doručenej všetkým účastníkom ešte za ich života, napriek vznesenej námietke relatívnej neplatnosti už v súdnom konaní pred Okresným súdom Prešov, sp. zn. 14C/25/2019, tak i návrhom, aby súd nahradil prejav vôle uzavrieť kúpnu zmluvu (v zmysle ustanovenia § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka), alebo aj námietkou vznesenou katastru nehnuteľností, súd nereflektoval na predkladané argumenty a dôkazy. Odvolací súd, ako i súd prvej inštancie, týmto nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; neboli splnené procesné podmienky, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože boli prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd nesprávne právne posúdil vec nakoľko žaloba vyplýva z hmotnoprávneho ustanovenia § 40a Občianskeho zákonníka. V uvedenom konaní sa žalobkyne dovolali relatívnej neplatnosti listovou zásielkou (doručenej všetkým účastníkom právneho úkonu) ako i priznaním sa žalovaného 1/ (listom z 22. júna 2020, priložený k žalobe a vyjadreniu zo 16. októbra 2022 k porušeniu zákonného predkupného práva žalobkyne 1/. K porušeniu zákonného

predkupného práva sa priznala aj T.. M. Q. listom z 30. júna 2020 taktiež predložené súdu k žalobe a vyjadreniu zo 16. októbra 2022. Odvolací ako i prvostupňový súd na uvedené vôbec nereflektoval a rozsudok odôvodnil nedostatkom aktívnej vecnej legitímácie, čo bolo v rozpore s hmotným právom a konštantnou judikatúrou, podľa ktorej je nositeľom aktívnej vecnej legitímácie oprávnený z predkupného práva. Aj napriek uvedenému poukázali na to, že podľa odôvodnenia odvolacieho súdu by sa opomenutý oprávnený zo zákonného predkupného práva v prípade smrti niektorého z účastníkov sporného právneho úkonu nemohol nikdy domáhať nápravy vyplývajúcej z hmotného práva uvedeného v ustanovení § 40a Občianskeho zákonníka. Nakoľko dedičské konanie nie je verejné, žalobcovia v takom prípade nemajú možnosť oboznámiť sa na koho prešli práva a povinnosti po poručiťovi. Nebolo zrejmé z akého dôvodu súd nepostupoval v súlade s ustanovením druhého petitu, a teda v súlade s ust. § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd neposkytol presvedčivé argumenty vo vzťahu k právnomu nástupníctvu po poručiťoch, ako i neposkytol odôvodnenie vo vzťahu k uplatnenému žalobnému návrhu v zmysle ust. § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Takýto postup odvolacieho súdu bol nepreskúmateľný a v rozpore s hmotným právom. Zdôraznili, že súd prvej inštancie nevykonával dôkazy, a teda pripojenie súdneho spisu z konania pred Krajským súdom v Prešove pod sp. zn. 19Co/21/2021, čo zhodne navrhli tak žalobkyne, ako aj žalovaný 1/. Za predpokladu, ak by ich bol vykonal, musel by dospieť k záveru, že namietaním relatívnej neplatnosti kúpnych zmlúv pred katastrálnym úradom došlo k účinnému zneplatneniu kúpnych zmlúv, a teda nebolo pravdou, že odvolateľky nepoukázali, ktorý dôkaz súd nevykonával ako tvrdí odvolací súd v bode č. 29 str. 9. Na základe uvedených skutočností dovolateľky navrhli, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a dovolateľky majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

4. K podanému dovolaniu sa vyjadrili žalovaný 1/ a 2/ a uviedli, že právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 14C/25/2019-305 zo 4. decembra 2020 v spojení s rozsudkom krajského súdu bolo zrušené podielové spoluvlastníctvo žalobkyní a žalovaného 1/ k nehnuteľnosti evidovanej na LV č. XXXX, okres: O., obec: C., katastrálne územie: C., a to k parcele registra „E“ č. XXX/X - orná pôda o výmere 4108 m² a vysporiadané tak, že podiely žalobkyní na tejto nehnuteľnosti boli prikázané do výlučného vlastníctva žalovaného 1/, ktorý bol povinný vyplatiť ako náhradu za spoluvlastnícke podiely žalobkyní na tejto nehnuteľnosti, žalobkyni 2/ sumu 791,80 Eura a žalobkyni 1/ sumu 638,64 Eura, v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobkyne neboli podielové spoluvlastníčky parcely E KN č. XXX/X, kat. úz. C., preto nemali naliehavý záujem na určení, ktoré navrhujú v žalobe, nakoľko rozhodnutím súdu sa žalovaný 1/ stal výlučným vlastníkom uvedenej parcely. Z odseku č. 37 rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 20C/11/2022-119 zo 14. júla 2023 vyplývalo, že žalobkyne na pojednávaní namietali, že im nebolo doručené vyjadrenie žalovaného 1/. K tomu súd uviedol, že 4. októbra 2022 bolo zástupcovi žalobkyní doručené okrem iných aj vyjadrenie žalovaného 1/. Z odseku č. 25 rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 13Co/4/2024 - 210 z 26. septembra 2023 vyplývalo, že odvolateľky namietli postup súdu týkajúci sa nedoručenia vyjadrenia žalovaného 1/ k žalobe. Táto odvolacia námietka nebola dôvodná. Z doručenky (č. l. 47 spisu) vyplýva, že adresátovi M.. B. O. úradnou zásielkou bolo listine doručené 4. októbra 2022 okrem iného vyjadrenie z č. l. 43, teda vyjadrenie žalovaného Aj v prípade, že by nedošlo k doručeniu tejto písomnosti nešlo by o porušenie práv strany sporu v takej intenzite, ktorá by mohla byť označená ako porušenie práva na spravodlivý proces, nakoľko súd žalobu zamietol z dôvodu skutočností, ktoré bol povinný skúmať z úradnej moci bez ohľadu na prípadné vznesené námietky stranami sporu. Z odseku č. 13 uznesenia Okresného súdu Prešov č. k. 20C11/2022 - 271 zo 7. marca 2025 vyplývalo, že v podanej sťažnosti žalobkyne namietali priznanie odmeny za úkon „vyjadrenie 11. mája 2022 žalovaný 1/“, keďže uvedené vyjadrenie im nebolo zaslané. Súd uvedenú námietku vyhodnotil ako nedôvodnú. Ako už súd konštatoval v rozsudku zo 14. júla 2023, č. k. 20C/11/2022-119, tak 4. októbra 2022 bolo zástupcovi žalobkyní doručené okrem iných aj vyjadrenie žalovaného 1/. Uvedené vyplýva z doručenky, ktorá sa nachádzala v spise. Súď navyše nahliadol aj do registra tunajšieho súdu, z ktorého bol zrejmý obsah zásielky a z registra vyplynulo, že medzi doručenými listinami bolo aj vyjadrenie žalovaného 1/. Rovnako odvolací súd v rozhodnutí zo 14. augusta 2024, č. k. 13Co/4/2024-210 uviedol: „Z doručenky (č. l. 47 spisu) vyplýva, že adresátovi M.. B. O. úradnou zásielkou bolo listine doručené dňa 04.10.2022 okrem iného vyjadrenie z č. l. 43, teda vyjadrenie žalovaného 1/. Z uvedeného je zrejmé, že táto námietka nebola dôvodná a nedošlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces“. Zástupcovi žalobkyní teda bolo vyjadrenie žalovaného 1/ z 11.

mája 2022 doručené, uvedený úkon bol nepochybne účelne vynaložený, keďže týmto úkonom si žalovaný 1/ splnil svoju povinnosť vyjadriť sa k podanej žalobe, poprel dôvodnosť žaloby a poukázal na to, že žalobkyne neboli podielové spoluvlastníčky, a preto nemali naliehavý právny záujem na určení, ktoré navrhli v žalobe. Za týchto okolností išlo nepochybne o účelný úkon, za ktorý prináležala právnomu zástupcovi žalovaného 1/ odmena. Taktiež súd prvej inštancie na pojednávaní konanom 14. júla 2023 oboznámil sporové strany s listinným dôkazmi, vrátane uvedeného vyjadrenia a ani právny zástupca žalobkyní nežiadal odročiť pojednávanie z dôvodu nedoručenia vyjadrenia. Taktiež žalobkyne obsah vyjadrenia žalovaného 1/ ani v odvolaní nerozporevali. Pokiaľ išlo o doručenie inej zápisnice z pojednávania, ako zápisnice z pojednávania zo 14. júla 2023 a následnému doručeniu správnej zápisnice, nebolo možné považovať tento postup súdu za nesprávny procesný postup, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobkyne, ani len bližšie nešpecifikovali z akého dôvodu, by malo dôjsť k porušeniu ich práva na spravodlivý proces, preto uvedenú námietku považoval, za neurčitú a nezrozumiteľnú. Žalobkyne taktiež namietali, že súd v konaní mal postupovať podľa § 63 CSP vo vzťahu k účastníkom konania na strane žalovaných, ktorý zomreli.

4.1. Stotožnili sa s odôvodnením uznesenia Krajského súdu v Prešove č. k. 12Co/4/2023 - 95 z 13. apríla 2023 (ods. 10. až 12.). Zo súdneho spisu vyplynulo, že žalovaní 7/, 8/ a 10/ zomreli ešte pred podaním žaloby, t. j. pred začatím konania o určenie neplatnosti kúpnych zmlúv alternatívne o nahradenie prejavu vôle žalovaného 1/. V danom prípade, tak žalobkyňami označení žalovaní 7/, 8/ a 10/ neexistovali a v čase začatia konania nedisponovali ani procesnou subjektivitou. Uvedené predstavovalo neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, na ktorého existenciu musel súd prvej inštancie prihliadať z úradnej povinnosti. Vzhľadom na to, že žalovaní 7/, 8/ a 10/ nedisponovali procesnou subjektivitou od začiatku konania a ide o neodstrániteľnú vadu konania, súd prvej inštancie správne zastavil konanie vo vzťahu k žalovaným 7/, 8/ a 10/. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkami žalobkyní o nesprávnom procesnom postupe súdu prvej inštancie, ktorý nezištoval a nepokračoval v konaní s právnymi nástupcami žalovaných 7/, 8/ a 10/, nakoľko títo nestratili procesnú subjektivitu v priebehu prvoinštančného konania, t. j. po podaní žaloby, ale procesnú subjektivitu stratili už pred začatím konania vo veci samej, t. j. pred podaním žaloby. Takže aj uvedenú námietku žalobkyní považoval za neopodstatnenú, aj vo vzťahu ku skutočnosti, že žalobkyne neboli podielové spoluvlastníčky parcely E KN č. XXX/X, kat. úz. C., preto nemali naliehavý záujem na určení, ktoré navrhli v žalobe, nakoľko rozhodnutím súdu sa žalovaný 1/ stal výlučným vlastníkom uvedenej parcely. Žalobkyne v konaní žiadnym spôsobom nepreukázali naliehavý právny záujem na podanej žalobe. Výhovením žaloby by sa žiadnym spôsobom nezmenilo postavenie žalobkyní, keďže tieto by sa nestali spoluvlastníkmi nehnuteľnosti a došlo by iba k opätovnému zápisu pôvodných spoluvlastníkov na LV (nie žalobkyní) a tým by nič nebránilo opätovne previesť nehnuteľnosť na žalobcu. Predmetná žaloba teda neslúžila potrebám praktického života a nevytvorila by pevný právny základ pre právny vzťah sporových strán. Žalobkyne sa alternatívne domáhali nahradenia prejavu vôle žalovaného 1/ uzavrieť kúpne zmluvy k parcele č. XXX/X, orná pôda o výmere 4108 m², čo vyplýva aj z prílohy k alternatívne petitu. Ako už bolo vyššie uvedené tak spoluvlastník, ktorý bol oprávnený z predkupného práva (§ 140 Občianskeho zákonníka), mal pri porušení jeho predkupného práva, právo domáhať sa voči nadobúdateľovi, aby mu nadobudnutý spoluvlastnícky podiel ponúkol na kúpu za rovnakých podmienok. Žalobkyne však v súčasnosti, ale ani v čase podania žaloby, neboli spoluvlastníkmi nehnuteľnosti a teda neboli aktívne vecné legitimované na podanie žaloby. Žalobkyne sa žalobou rozhodli uprednostniť špeciálnu úpravu nároku v zmysle § 40a Občianskeho zákonníka podaním určovacej žaloby o neplatnosť časti právneho úkonu, ktorým malo byť porušené ich predkupné právo. V takomto prípade bolo vylúčené, aby žalobkyne mohli uplatniť niektorý zo všeobecných nárokov v zmysle § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka (porovnaj rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica z 23. apríla 2019, sp. zn. 14Co/168/2018). Žalovaní 1/ a 2/ ďalej uviedli, že nespornou skutočnosťou pre posúdenie veci samej, ktorá vyplývala zo žaloby by bolo aj to, že nedošlo v prekluzívnej dvojmesačnej lehote k zaplateniu kúpnej ceny zo strany žalobkyne 1/ za ponúknuté spoluvlastnícke podiely. Nedošlo k účinnému prijatiu ponuky predkupného práva v dvojmesačnej prekluzívnej lehote, preto predkupné právo zaniklo. Na základe uvedených skutočností tak žalovaní 1/ a 2/ navrhli, aby Najvyšší súd SR dovolanie žalobkyní odmietol a žalovaným 1/ a 2/ priznal náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 % na účet ich

právneho zástupcu.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

8. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

10. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

11. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolaateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolaateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

12. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Dovolaateľky vyvodili prípustnosť dovolania z § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) CSP voči výrokom I. až III. rozsudku odvolacieho súdu.

14. Dovolaateľky namietali, že v súd prvej inštancie im nedoručil vyjadrenie žalovaného 1/. S uvedenou námietkou sa vysporiadal odvolací súd v bode 25., kde uviedol, že: „Odvolateľky namietli postup súdu

týkajúci sa nedoručenia vyjadrenia žalovaného v 1. rade k žalobe. Táto odvolacia námietka nie je dôvodná. Z doručenky (č. l. 47 spisu) vyplýva, že adresátovi Mgr. Jánovi Potočňákovi úradnou zásielkou bolo listine doručené dňa 04.10.2022 okrem iného vyjadrenie z č. l. 43, teda vyjadrenie žalovaného v 1. rade. Z uvedeného je zrejmé, že táto námietka nebola dôvodná a nedošlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces. Aj v prípade, že by nedošlo k doručeniu tejto písomnosti nešlo by o porušenie práv strany sporu v takej intenzite, ktorá by mohla byť označená ako porušenie práva na spravodlivý proces, nakoľko súd žalobu zamietol z dôvodu skutočností, ktoré je povinný skúmať z úradnej moci bez ohľadu na prípadné vznesené námietky stranami sporu.“ K uvedenému najvyšší súd dodáva, že aj zo Zápisnice o pojednávaní zo 14. júla 2023 vyplýva (pričom na tomto pojednávaní bol prítomný právny zástupca žalobkyní), že súd nariadil dokazovanie, kde okrem iných listinných dôkazov bol vykonaný aj dôkaz z č. l. 43, t. j. vyjadrenie žalovaného 1/ (č. l. 109). Na základe uvedených skutočností neobstojí námietka žalobkyní, že sa nemali možnosť s daným vyjadrením oboznámiť.

15. Na podporu svojich tvrdení poukázali dovolateľky na to, že im nebola doručená správna zápisnica o pojednávaní, keď im súd prvej inštancie najprv doručil zápisnicu z iného spisu (iné sporové strany a aj iná spisová značka). K uvedenému najvyšší súd uvádza, že je zrejmé, že sa jednalo len o administratívnu chybu, ktorá bola súdom prvej inštancie bezodkladne odstránená (č. l. 1025).

16. Dovolateľky ďalej vo svojom dovolaní namietali, že súd sa nezaoberal relatívnou neplatnosťou právneho úkonu, ani porušením predkupného práva. K uvedenému najvyšší súd uvádza, že súd prvej inštancie (čo následne potvrdil odvolací súd) zamietal žalobu z toho dôvodu, že stranami konania neboli všetci účastníci zmluvy, ktorí ju uzavreli, resp. ich právny nástupcovia a žalobkyne nenavrhli aby boli stranou konania právny nástupcovia zomretých žalovaných. To znamená, že súd žalobu zamietol z dôvodov, ktoré musí skúmať z úradnej povinnosti, predtým ako vec prejedná meritorne. Súd prvej inštancie zamietol žalobu aj z toho dôvodu, že žalobkyne nepreukázali naliehavý právny záujem. Súd prvej inštancie v bode 33. uviedol, že: „Žalobkyne v konaní žiadnym spôsobom nepreukázali naliehavý právny záujem na podanej žalobe. Vyhovením žaloby by sa žiadnym spôsobom nezmenilo postavenie žalobkyní, keďže tieto by sa nestali spoluvlastníkmi nehnuteľnosti a došlo by iba k opätovnému zápisu pôvodných spoluvlastníkov na LV (nie žalobkyní) a tým by nič nebránilo opätovne previesť nehnuteľnosť na žalobcu. Predmetná žaloba teda neslúži potrebám praktického života a nevytvorila by pevný právny základ pre právny vzťah sporových strán.“ Ďalej neobstojí ani námietka dovolateľiek, že nie je zrejmé prečo súd nepostupoval v súlade s ustanovením druhého petitu, v zmysle ustanovenia § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka. K tejto dovolacej námietke sa vyjadril už súd prvej inštancie v bode 35. svojho rozsudku, kde uviedol, že: „Na záver súd uvádza, že žalobkyne sa žalobou rozhodli uprednostniť špeciálnu úpravu nároku v zmysle § 40a Občianskeho zákonníka podaním určovacej žaloby o neplatnosť časti právneho úkonu, ktorým malo byť porušené ich predkupné právo. V takomto prípade je vylúčené, aby žalobkyne mohli uplatniť niektorý zo všeobecných nárokov v zmysle § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka (porovnaj rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 23.04.2019, sp. zn. 14Co/168/2018).“

17. Dovolateľky podali dovolanie i podľa § 421 ods. 1 CSP tvrdiac, že odvolací súd nesprávne právne posúdil danú vec. Prípustnosť dovolania vyvodzovali z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

18. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

19. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

20. K posúdeniu dôvodnosti dovolania (či dovolateľom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení) môže dovolací súd pristúpiť len po prijatí záveru o prípustnosti dovolania. Právna úprava dovolacieho konania obsiahnutá v CSP (podobne ako predchádzajúca právna úprava) dôsledne odlišuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania.

21. O tom, či je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 CSP, rozhoduje dovolací súd výlučne na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj § 432 CSP). Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 CSP, má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

22. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a) CSP by mal dovolateľ a) konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b) vysvetliť a prípadným označením rozhodnutí najvyššieho súdu doložiť, v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, c) uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená. Samotné polemizovanie dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

23. Relevanciu podľa § 421 ods. 1 CSP má právna otázka (nie skutková) otázka, na ktorej spočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu. Musí ísť pritom o takú právnu otázku, ktorá bola podľa názoru dovolateľa odvolacím súdom vyriešená nesprávne (§ 432 ods. 1 CSP) a pri ktorej - s prihliadnutím na individuálne okolnosti veci (prípadu) - zároveň platí, že ak by bola vyriešená správne, súdy by nevyhnutne rozhodli inak, pre dovolateľa priaznivejším spôsobom.

24. Po posúdení dovolania v súlade s § 124 ods. 1 CSP je zrejmé, že dovolateľky namietali, že nesprávne právne posúdenie sa týka dôkazov, ktoré boli prvostupňovému súdu ako i odvolaciemu súdu predložené, no súd aj napriek uvedenému tvrdil, že žalobkyne neboli podielovými spoluvlastníkmi v čase uzavretia kúpnej zmluvy.

25. Dovolanie podané pre nesprávne právne posúdenie nemožno založiť na spochybňovaní skutkových záverov súdov nižších inštancií, pričom je zrejmé, že dovolateľmi nastolená otázka má skutkovú povahu, nie právnu. Dovolaním sa nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Len samotné spochybňovanie správnosti skutkových zistení a vyhodnotenia dôkazov súdom, ako i sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci významovo nezodpovedajú predpokladom prípustnosti dovolania, ktoré sú definované v § 432 CSP v spojení s § 421 ods. 1 CSP. Dovolací súd preto na základe vyššie uvedených skutočností dospel k záveru, že nebola založená prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

26. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd dovolanie v časti, v ktorej dovolateľky namietali vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP odmietol podľa § 447 písm. c) CSP ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, a v časti, v ktorej namietali nesprávne právne posúdenie veci v zmysle § 421 ods. 1 CSP, odmietol podľa § 447 písm. f) CSP ako dovolanie, ktoré nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi.

27. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

28. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.